

"Sok év múltán, ha tűz mellett
regét, mondát énekelnek,
ősz fejű öreg is lesz ott,
s régmúltra fordítják a szót,
idézik múlt dicsőinek,
apáiknak, őseiknek
nevét, népnek eredetét,
hálával említik majd nevét."

Napunk, Holdunk fényes arca egymásnak dalolt,
napkelet, és napnyugat közt félhomály honolt,
de annál szebbre nőtt ismét Égiek fénye,
megszületendő fiú nevét csillag írta égre.

Bendegúz fiáról táltos regét énekelt,
pusztában felzengő hangja sólyommal felelt,
öreg látó kőbe róttá regének szavát:
"Hadúr maga segíti majd gyermek csillagát!"

Arany Folyam napkeletről távol nyugatra tart,
dicsőség kíséri útját, szelet hoz, és vihart,
messze elől, táltos lovon, sólyom szárnyán száll,
Népek ura, Égi ostor, Attila Nagykirály.

Nagy lesz úrnak, harcban vitéz, szilaj, mint a szél,
sereginek száma majd' a tengerrel felér,
barátnak hűségese, ellenségnek gögőse, vad,
s fiainak örököse nagy birodalmat hagy.

Ha béke lesz a hercegek közt, műve élni fog,
utódai számosak lesznek, és boldogok,
de testvérharcban először a birodalom vész,
majd népe is, mint a hamu, úgy szóródik szét!"

Arany Folyam napkeletről távol nyugatra tart,
dicsőség kíséri útját, szelet hoz, és vihart,
messze elől, táltos lovon, sólyom szárnyán száll,
Népek ura, Égi ostor, Attila Nagykirály.

Arany Folyam napkeletről távol nyugatra tart,
dicsőség kíséri útját, szelet hoz, és vihart,
messze elől, táltos lovon, sólyom szárnyán száll,
Népek ura, Égi ostor, Attila Nagykirály.

Azóta is, ha tűz mellett regét, mondát énekelnek,
ősz fejű öreg is van ott, s régmúltra fordítják a szót,
idézik múlt dicsőinek, apáinak, őseinek
nevét, népnek eredetét: hálával említik a nevét